

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 587/22
28.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Дамјановић и Весне Целетовић Цуцић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ... ЈМБГ ..., чији је пуномоћник Милина Марковић, адвокат из Уба, ул.Милоша Селаковића бр.4, против тужене-противтужиље ББ из ..., ЈМБГ ..., чији су пуномоћници Радослав Тадић и Бојан Тадић, адвокати из Уба, ул.Карађорђева бр.1, по тужби ради развода брака и вршења родитељског права и по противтужби тужене ради супружничког издржавања, одлучујући о жалби тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Основног суда у Убу П2 102/22 од 9.9.2022. године, након одржане расправе пред другостепеним судом, донео је дана 28.3.2023. године

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Убу П2 102/22 од 9.9.2022. године, у ставу првом изреке, тако што **СЕ ОДБИЈА** противтужбени захтев тужене-противтужиље којим је тражила да се обавезе тужилац противтужени АА да на име свог доприноса за издржавање тужене-противтужиље плаћа месечно износ од 15.000,00 динара почев од 20.11.2020. године па убудуће најкасније до 10-ог у месецу за текући месец док за то буду постојали законски услови, као неоснован.

Свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П2 102/22 од 9.9.2022. године, ставом првим изреке усвојен је противтужбени захтев тужене-противтужиље и обавезан тужилац-противтужени да на име издржавања тужене-противтужиље плаћа месечно износ од 15.000,00 динара почев од 20.11.2020. године па убудуће најкасније до 10-ог у месецу за текући месец све док за то буду постојали законски услови. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио тужилац-противтужени побијајући исту у ставу првом изреке из свих законом прописаних разлога, а како то

следи из садржаја жалбе.

Апелациони суд у Београду је, испитујући првостепену пресуду у оквиру овлашћења прописаних одредбом члана 386. Закона о парничном поступку, закључио да је ради одлучивања о жалби потребно отворити главну расправу сагласно члану 383. став 3. и 4. Закона о парничном поступку, јер је у поступку пред првостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.374 ст.2 тач.7 ЗПП-а, а осим тога ожалбена пресуда је заснована и на непотпуно утврђеном чињеничном стању од којег зависи правилна примена материјалног права, а раније донета првостепена одлука у овом поступку је већ једном укинута.

Главна расправа је закључена дана 28.3.2023. године, након читања писаних доказа изведених током првостепеног поступка, записника о саслушању парничних странака и вештака медицине рада, те извођења доказа читањем пресуде Основног суда у Убу П 70/21 од 28.12.2022. године, обавештења Дома старих "...” од 2.3.2023. године, података о газдинству, уверења Универзитета Унион у Београду од 15.3.2022. године, уверења Економског факултета у Београду од 15.3.2022. године, уговора о дугорочном пољопривредном кредиту од 22.2.2022. године, уговора о кредиту од 6.9.2021. године, сходно чл.205 Породичног закона. Другостепени суд је сходно чл.278 ст.2 ЗПП-а отклонио извођење доказа поновним саслушањем тужене-противтужиље, обзиром да иста није приступила на рочиште заказано пред другостепеним судом, иако је била уредно позвана.

Оценом изведених доказа, сваког засебно и свих доказа заједно, а на основу резултата целокупног поступка, применом члана 8. Закона о парничном поступку, утврђено је следеће чињенично стање:

Парничне странке су закључиле брак 26.10.1991. године, који је разведен током трајања ове парнице, правоснажном пресудом Основног суда у Убу П2 162/20 од 4.2.2022. године. Из наведеног брака парничне странке имају заједничког мал.сина ВВ, који је рођен године, који је наведеном пресудом поверен оцу, овде тужиоцу-противтуженом на самостално вршење родитељског права те је истом пресудом одбијен захтев тужиоца-противтуженог којим је тражио да се тужена-противтужиља обавезе да доприноси издржавању мал.сина. Поред малолетног сина, парничне странке имају још троје заједничке деце, и то ћерке ГГ која је рођена 2000. године и студент је ..., ДД која је рођена 1993. године и студент ... и ЂЂ рођену 1997. године, која је удата и живи у одвојеном домаћинству. Тужена-противтужиља је рођена ... године, завршила је средњу ... школу, током трајања брачне заједнице са тужиоцем-противтуженим није била запослена у својој струци, већ је обављала послове у домаћинству, бринула о деци, гајила башту и помагала супругу око стоке, прављења и паковања сира који је тужилац-противтужени продавао на пијаци. Од престанка брачне заједнице тужена-противтужиља не остварује никакве приходе, нема здравствено осигурање а живи у кући ... који ради као возач и издржава троје деце и родитеље. До закључења расправе пред другостепеним судом тужена-противтужиља није определила висину и структуру својих месечних потреба. Вештачењем од стране вештака медицине рада Др.Завена Дер-Хазарјана утврђено је да код тужене-противтужиље постоји умањена радна способност за послове који захтевају тежак физички рад, подизање терета тежег од 5 кг у једном замаху, да није способна за рад ноћу и сменски рад, као ни за послове који

захтевају диктирани ритам рада-нормирани рад и послове који захтевају добру концентрацију, за рад на незаштићеним висинама, рад за машинама у покрету где би својом непажњом могла да угрози свој и туђи живот те да код тужене-противтужиље постоји и умањена радна способност за послове у пољопривреди, да није способна за послове који захтевају рад у принудном положају тела као ни за послове који захтевају наглу промену положаја тела и главе. Према налазу вештака, тужена-противтужиља актуелно због исцрпљених механизма одбране, у акутној фази болести и под прописаном терапијом, није способна за рад и привређивање. Одговарајући на примедбе тужиоца-противтуженог, вештак се на рчишту за главну расправу одржаном 4.2.2022. године изјаснио да би тужена-противтужиља могла да обавља прост мануелни рад, и то послове чистачице, уз обављање прегледа пред запослење. Тужена-противтужиља не доприноси издржавању заједничке деце. Од 6.2.2023. године тужена-противтужиља је засновала радни однос у "...” д.о.о. У ..., на радном месту хигијеничар и за фебруар месец је остварила зараду у нето износу од 31.465,00 динара. Тужилац-противтужени је рођен ... године, живи у кући површине око 65м², на којој је тужена противтужиља сувласник са уделом од 1/2 по основу правоснажне пресуде Основног суда у Убу П 70/21 од 28.12.2022. године, има регистровано пољоприврено газдинство, бави се узгојем стоке и према подацима о газдинству који су здружени списима поседује 8 говеда, бави се производњом и продајом сира од чега према сопственим наводима остварује бруто приход између 15.000 до 20.000 динара недељно, односно 60.000,00 до 70.000,00 динара месечно по одбитку свих трошкова које има за закуп тезге, превоз, исхрану говеда и сл. Поред тога, тужилац-противтужени узгаја кукуруз, соју и пшеницу луцерку које користи углавном за прехрану стоке, стим што један део пшенице продаје и од тога годишње има зараду од 500 евра. Издржава заједничког малолетног сина ВВ, који са њим живи у домаћинству, а има обавезу издржавања и према заједничкој ћерки странака ГГ која је стара ... године и самофинансирајући је студент на Такође, финансијски помаже и најстарију ћерку ДД, која још увек није завршила факултет, иако сада има... година, а отплаћује и више кредита са којима се задужио за време трајања брачне заједнице са туженом-противтужиљом.

Наведене чињенице суд је утврдио читањем свих писмена у списима и записника о саслушању парничних странака и вештака те поновним саслушањем тужиоца-противтуженог у својству парничне странке. Писане исправе, Апелациони суд је прихватио с обзиром да су издате од стране надлежних органа у вршењу јавних овлашћења те је прихватио и налаз вештака медицине рада јер је истим у потпуности одговорено на постављени задатак. Такође, овај суд је поклатио веру исказу тужиоца-противтуженог саслушаног у својству парничне странке у делу у коме се изјашњавао у погледу висине прихода које остварује, обавезе издржавања двоје деце и то мал.сина ВВ који је ученик средње школе и ћерке ГГ која је стара ... године и студент је ... као и обавезе да отплаћује кредите којима се задужио код банака током трајања брачне заједнице са туженом-противтужиљом оцењујући да је исти јасан и у сагласности са осталим изведеним доказима. Осим тога, тужена-противтужиља током поступка није оспорила да тужени има обавезу издржавања према њиховој заједничкој деци ВВ и ГГ нити је оспорила да је тужени задужен кредитима које је подизао током трајања брачне заједнице. Са друге стране, суд није могао прихватити исказ тужене-противтужиље дат на записнику пред првостепеним судом од 22.4.2021. године у погледу висине прихода које тужилац-противтужени остварује, обзиром да је исти у том делу у супротности са исказом тужиоца-противтуженог, коме је суд поклатио веру, а тужена-противтужиља

сем паушалног навођења да тужени од продаје сира остварује недељно приход од 50.000,00 до 60.000,00 динара суду није пружила ниједан ваљан доказ којим би такве своје тврдње потврдила.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да противтужбени захтев тужене-противтужиље није основан те да иста нема право на супружничко издржавање, пошто није неспособна за рад нити тужени има могућности да доприноси њеном издржавању.

Према одредби чл.151 ст.1 Породичног закона, супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима. У смислу наведене законске одредбе, само супружник који је материјално необезбеђен и неспособан за рад или је незапослен има право на издржавање на терет другог супружника, под условом да други супружник има могућност да ту законску обавезу извршава. У конкретном случају из налаза вештака медицине рада не произилази да код тужене-противтужиље постоји потпуни губитак радне способности, већ да код исте постоји умањена радна способност за послове који захтевају тежак физички рад, подизање терета тежег од 5 кг у једном замаху, да није способна за рад ноћу и сменски рад, као ни за послове који захтевају диктирани ритам рада-нормирани рад и послове који захтевају добру концентрацију, за рад на незаштићеним висинама, рад за машинама у покрету где би својом непажњом могла да угрози свој и туђи живот, за послове у пољопривреди, да иста није способна за послове који захтевају рад у принудном положају тела као ни за послове који захтевају наглу промену положаја тела и главе али да тужена-противтужиља може да обавља прост мануелни рад, и то послове чистачице, уз обављање прегледа пред запослење. Неспособност за рад не постоји ако су радне способности ограничене на обављање одређених послова, односно ако постоји способност за обављање одређене врсте послова јер се у том случају средства потребна за живот могу прибављати властитим радом, и то обављањем послова за које постоји радна способност. Имајући у виду наведено, а наиме чињеницу да код тужене-противтужиље не постоји потпуни губитак радне способности и да је тужена-противтужиља у могућности да обавља просте мануелне послове (нпр.послове чистачице) и на тај начин својим радом стекне средства која су јој потребна за издржавање, то по оцени Апелационог суда наведено искључује њено право на издржавање од стране тужиоца-противтуженог који од тренутних примања задовољава своје свакодневне уобичајене потребе и има законску обавезу издржавања двоје заједничке деце као и обавезу отплате више кредита којима се задужио код банака током трајања брачне заједнице са туженом-противтужиљом. Из ових разлога, по оцени Апелационог суда нису испуњени услови кумулативно прописани одредбом чл.151 ст.1 Породичног закона за обавезивање тужиоца-противтуженог да доприноси издржавању тужене-противтужиље, имајући у виду да иста има очувану радну способност за обављање одређене врсте послова, а у прилог оваквог закључка је и чињеница да је тужена-противтужиља након закључене главне расправе пред првостепеним судом, у току ожалбеног поступка, засновала радни однос у оквиру кога обавља послове хигијеничара и на тај начин, својим личним радомстварује средства потребна за сопствено издржавање.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 394. Закона о парничном

поступку у вези са чл.202 Породичног закона одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде, док је одлука као у ставу другом изреке донета применом чл.207 Породичног закона у вези са чл.165 ЗПП-а.

**Председник већа-судија
Весна Мاستиловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић